

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.332 van 20 februari 2004
in de zaak A. 144.188/X-11.650**

In zake : Jean-Marie VANTYGHEM
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. SAEYS,
kantoor houdende te 9300 AALST,
Kappellestraat 13

tegen :

1. de gemeente ERPE-MERE
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. GHYSBRECHT,
kantoor houdende te 9300 AALST,
Léo de Béthunelaan 28,
2. het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

Tussenkommende partij :

Ivan FRANCOIS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VANBELLE,
kantoor houdende te 1600 SINT-PIETERS-LEEUEW,
Bergensesteenweg 423/12.

-

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jean-Marie VANTYGHEM op 19 november 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 3 juni 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere waarbij aan Ivan FRANCOIS de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van twee bloemsilo's op een perceel gelegen te Mere (Erpe-Mere), Nijverheidsstraat 4, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 0233E, 0233F;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 februari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 februari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. SAEYS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat Ph. GHYSBRECHT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat D. DEBUSSCHER die, loco Advocaat J. VANBELLE verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPES;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Ivan FRANCOIS met een verzoekschrift van 9 december 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is omdat het verzoekschrift, in strijd met het bepaalde in artikel 8 van het procedurereglement, het adres noch de zetel van de eerste verwerende partij vermeldt;

Overwegende dat de precieze aanduiding van de verwerende partij niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven; dat het volstaat dat de bestreden beslissing voldoende nauwkeurig wordt geïdentificeerd, hetgeen te dezen het geval is; dat de exceptie in deze stand van het geding niet wordt aangenomen, te meer dat blijkt dat de betrokken verwerende partij ter zake geen enkele opmerking of exceptie heeft gevoerd;

Overwegende dat de eerste verwerende partij de tijdigheid van het beroep betwist; dat zij, verwijzend naar artikel 113, § 2, (lees : artikel 113, § 1, laatste lid) van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening luidens hetwelk de vergunning moet worden aangeplakt op de

plaats waar de werken zullen worden uitgevoerd, stelt dat moeilijk kan worden aanvaard dat verzoeker niet voor 31 oktober 2003 kennis heeft verkregen van de vergunning die dateert van 3 juni 2003;

Overwegende dat verzoeker op deze exceptie in zijn vordering anticipeerde en doet gelden dat in het weekend van 25 oktober 2003 een betonnen sokkel werd geplaatst op het aanpalende perceel, dat hij om uitleg vroeg en dat de eigenaar van het naastliggende perceel deze verschaftte op 31 oktober 2003;

Overwegende dat de door artikel 52, § 4, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 - dat gelet op het bepaalde in artikel 193, § 2, eerste lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening op de bestreden vergunning van toepassing lijkt te zijn - opgelegde aanplakking van een "mededeling die te kennen geeft dat de vergunning afgegeven is", niet de "bekendmaking" betreft van de vergunning, zoals bedoeld bij artikel 4, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, welke de verjaringstermijn van zestig dagen voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring - en dus ook van een vordering tot schorsing - doet ingaan; dat stedenbouwkundige vergunningen noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden; dat voor derden belanghebbenden de in artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalde termijn van zestig dagen ingaat met de dag waarop zij kennis hebben van de vergunning of geacht moeten worden er kennis van te hebben;

Overwegende dat het zaak is van de partij die als exceptie opwerpt dat verzoeker kennis had van de bestreden beslissing, het bewijs daarvan te leveren of op zijn minst daarvan bewijsmateriaal over te leggen; dat, wat dat betreft, de eerste verwerende partij haar exceptie ondersteunt door de algemene verwijzing naar de decretale bepaling die de aanplakking van de stedenbouwkundige vergunningen oplegt; dat, onafgezien van het feit dat uit wat voorafgaat volgt dat de door artikel 52, § 4, van het stedenbouwdecreet opgelegde aanplakking op het terrein van een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is afgegeven, niet meer lijkt te zijn dan een feitelijk element bij de beoordeling van de vraag wanneer verzoeker kennis heeft gekregen van de afgifte van de bestreden stedenbouwkundige vergunning, de eerste verwerende partij niet verder komt dan een blote bewering ter zake; dat uit hetgeen voorafgaat op het eerste gezicht blijkt dat niet vaststaat dat

verzoeker sedert meer dan zestig dagen vóór het instellen van het beroep tot schorsing en tot nietigverklaring kennis had of redelijkerwijze had kunnen hebben van de bestreden beslissing; dat in deze stand van het geding de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoeker woont op het perceel dat onmiddellijk paalt aan dat waarvoor de thans bestreden stedenbouwkundige vergunning werd verleend; dat hij daarom alleen reeds doet blijken van het rechtens vereiste belang; dat de exceptie ter zake van de eerste verwerende partij niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 5, 1.0 en 19 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat hij het middel als volgt toelicht :

"De plannen welke bij de bouwaanvraag waren gevoegd maken nergens gewag van de woning van verzoeker, welke vanuit zijn standpunt gezien zijdelings paalt aan de op te richten silo's. Dit kan duidelijk worden afgeleid uit de foto's welke worden neergelegd.

De living van de woning van verzoeker heeft rechtstreeks uitzicht op de silo's; de afstand tussen de venster van de living van de op te richten silo's is maximaal 6,75 meter; gezien de grote hoogte van de silo's verstoren deze niet alleen het zicht, doch nemen deze ook licht weg.

Terwijl verzoeker in een bouwzone woont, krijgt hij uitzicht op twee grote industriële graansilo's welke hem de indruk zullen geven in een industriegebied te wonen in plaats van in een woonzone.

De verenigbaarheid met een goede plaatselijke ordening houdt in dat de onmiddellijke en nabije omgeving wordt bestudeerd. Noch in de onmiddellijke, noch in de nabije omgeving bevinden er zich dergelijke storende silo's, welke niet in het straatbeeld van een woonzone passen.

De voorstelling van de plannen, evenals de motivering, houdt enkel rekening met een 'parkeerterrein' op de perceelsgrens. Dit 'parkeerterrein' betreft enkel een verhoogde berm, waarop exact 10 parkeerplaatsen zijn voorzien haaks op de Bosstraat.

De feitelijke toestand wordt voorgesteld alsof enkel een parkeerterrein de begrenzing vormt van het perceel waarvoor vergunning werd verleend, en dat de silo's worden opgericht achteraan het bestaande gebouw. Wanneer men de situatie enkel vanuit de Nijverheidsstraat beoordeelt, kan worden gesteld dat de silo's zich achteraan bevinden. Wanneer de situatie ook vanuit de Bosstraat wordt beoordeeld, bevinden de silo's zich op een plaats waar normaal een voorgevel van een woning zou worden verwacht, juist naast de woning van verzoeker.

Dat tenslotte in de bouwaanvraag wordt gewag gemaakt van een tuinhuis aan de achterzijde van de bestaande bakkerijwerkplaats; dat dit tuinhuis geen tuinhuis is, doch een houten omkasting van een grote brandstoftank welke aldaar (al dan niet met vergunning) werd geplaatst; dat daarenboven aan de zijkant van de bakkerijwerkplaats een houten constructie werd opgericht, welke een technische ruimte is waar motoren of koelgroepen zijn ondergebracht. (zie foto's) Dat deze houten constructie zelfs niet op de plannen welke gevoegd waren bij de aanvraag, werd vermeld.

Noch de diensten van de gemachtigde ambtenaar, noch de diensten van het college van burgemeester en schepenen hebben opgemerkt dat de bestaande constructie niet correct werd weergegeven op de plannen, zodat het duidelijk is dat de toestand ter plaatse niet correct werd beoordeeld.

De vergunningverlenende overheid heeft zich zeker geen correct en volledig beeld van de gesteldheid van de plaats gevormd, hetgeen zij nochtans verplicht is te doen op grond van artikel 19 van het inrichtingsbesluit.

Het college van burgemeester en schepenen heeft derhalve duidelijk noch de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving, noch de verenigbaarheid van het project met de goede ruimtelijke ordening beoordeeld, zodat de artikelen 5.1.0 en 19 van het KB van 28.12.1972 worden geschonden.";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat het onderzoek naar de verenigbaarheid met de omgeving wel is geschied; dat ze ter zake verwijst naar het advies van de gemachtigde ambtenaar hetwelk ze aanhaalt;

Overwegende dat de tweede verwerende partij een eigen beschrijving geeft van de onmiddellijke omgeving en van de vergunde werken; dat ze voorts het advies van de gemachtigde ambtenaar (gedeeltelijk) citeert;

Overwegende dat de tussenkomenende partij betwist dat de plannen welke bij de aanvraag waren gevoegd, nergens melding maken van verzoekers woning, dat er wel degelijk een inplantingsplan was gevoegd met een uittreksel van het kadastraal plan waarop ook duidelijk de woning van verzoeker staat aangeduid, dat op twee van de vijf aan de gemeente overgelegde foto's de woning van verzoeker staat, dat wel degelijk rekening werd gehouden met de ligging van verzoekers woning, dat het geenszins zo is dat de gemeente bij de beoordeling zou zijn uitgegaan van een feitelijke situatie waarbij het erf van de tussenkomenende partij enkel en alleen aan een parking zou grenzen, dat de gemeente integendeel duidelijk aangeeft dat de bakkerij van de tussenkomenende partij aansluit bij en rond het

centrum hetgeen sowieso een vrij drukke bewoning veronderstelt, dat het college wel degelijk rekening hield met de nabije - bebouwde - omgeving van de bakkerij, dat het feit dat de onmiddellijke en nabije omgeving moet worden bestudeerd, niet inhoudt dat zich binnen die omgeving reeds dergelijke silo's moeten bevinden;

Overwegende dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem is gelegen in woongebied;

Overwegende dat artikel 5, 1.0., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen luidt als volgt :

"De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.";

Overwegende dat krachtens het bepaalde in artikel 5, 1.0., van voornoemd koninklijk besluit, inrichtingen voor handel, dienstverlening, ambacht en klein bedrijf enkel in een woongebied kunnen worden toegestaan onder de dubbele voorwaarde dat zij niet wegens de "taken" van bedrijf die zij uitvoeren, om redenen van goede ruimtelijke ordening, in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, met andere woorden, dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving; dat bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving, uitgegaan dient te worden van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard en het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die in voorkomend geval het bijzonder plan van aanleg van het gebied aan die omgeving heeft gegeven; dat de door artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 opgelegde motiveringsverplichting vereist dat de vergunning voor een bouwwerk duidelijk en precies de aan de onmiddellijke omgeving ontleende feitelijke gegevens aangeeft die op afdoende wijze aantonen dat de ontworpen bouwwerken verenigbaar zijn met deze omgeving; dat met de gegevens en redenen die in dat verband in procedurestukken worden uiteengezet geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat het bestreden besluit de volgende eigen motivering van het college van burgemeester en schepenen geeft :

"Gunstig advies Stedenbouw van 23 mei 2003.

Gelet op het gunstig advies van Stedenbouw; gelet op de ligging in woongebied; overwegende dat de voorgestelde silo's beperkt blijven in hoogte t.o.v. de werkplaats en voldoende afstand bewaren tot de perceelsgrenzen; overwegende dat de silo's de goede ruimtelijke ordening van de bebouwde omgeving niet in het gedrang brengen :

Afleveren stedenbouwkundige vergunning formulier A.";

dat het advies van de gemachtigde ambtenaar, wat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft, het volgende stelt :

"BESCHRIJVING VAN DE BOUWPLAATS, DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag betreft een bakkerij die aansluit bij en rond het centrum van de gemeente en die gelegen is binnen een omgeving van woon- en handelsgebouwen met verspreid enkele ambachtelijke bedrijven van beperkte omvang. Het voorstel beoogt om achteraan de bestaande werkplaats twee bloemsilo's op te richten met een hoogte van 4,47 m.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Overwegende de voorgestelde technische installatie wordt opgericht bij een bakkerij die gelet op haar omvang nog verenigbaar is met haar bebouwde omgeving;

Overwegende dat zich rechts en aansluitend bij de bakkerij een parkeerterrein bevindt;

Overwegende de silo's in hoogte ondergeschikt zijn aan de werkplaats, worden ingeplant op voldoende afstand tot de achterste en zijdelingse perceelsgrenzen en geen gezichtswaarden in het gedrang brengen";

Overwegende dat, wat de beoordeling van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving betreft, zowel de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar als de beslissing van het college van burgemeester en schepenen beperkt zijn tot algemeenheden en stijlformules, en niet duidelijk en precies de aan de onmiddellijke omgeving ontleende feitelijke gegevens lijken aan te geven die op afdoende wijze aantonen dat beide silo's verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving; dat het op het eerste gezicht derhalve de Raad van State bij gebreke aan deze concrete en afdoende gegevens niet mogelijk is na te gaan of de vergunningverlenende overheid op grond van in rechte en in feite aanvaardbare motieven heeft kunnen oordelen dat de oprichting van de ontworpen bloemsilo's op het betrokken perceel verenigbaar is met de bestemming woongebied zoals vastgesteld in het gewestplan; dat het middel in de aangegeven mate ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker uiteenzet dat zijn eigendom en het

bouwperceel waarop de vergunde bloemsilo's zouden worden opgericht naast elkaar zijn gelegen, dat visueel beide eigendommen zich in dezelfde straat bevinden, zij het dat ze volgens de administratieve adressen elk in een andere straat zijn gelegen; dat de op te richten constructie wordt ingeplant naast zijn linkerperceelsgrens, tegenover het venster van zijn living, dat de constructie is voorzien op een hoogte van 4,47 meter boven de betonsokkel, dat gezien vanaf zijn eigendom dit meer dan 5 m hoogte bedraagt aangezien zijn maaiveld 60cm onder dat van het bouwperceel ligt, dat de silo's eenmaal per week zullen worden gevuld wat door de ongelukkige ligging verkeershinder met zich zal meebrengen, dat naast geluidshinder en stof, de normale werking van de silo's geluidshinder met zich zal meebrengen, dit op nachtelijke uren wanneer er gebakken wordt, dat ook de nachtrust verloren gaat aangezien zijn slaapkamers tegenover de silo's zijn gesitueerd, dat de rust en het visuele uitzicht verloren gaat vanaf het plaatsen en het in werking stellen van de silo's; dat verzoeker voorts betoogt dat deze constructies zelden worden afgebroken en het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand voor een derde belanghebbende moeilijk te verkrijgen is;

Overwegende dat de eerste verwerende partij betwist dat de silo's worden opgetrokken in dezelfde straat als waar verzoekers woning zich bevindt, dat voorts de argumenten inzake geluidshinder, stof- en verkeershinder geen grieven van stedenbouwkundige aard zijn en niet ter zake doende zijn, dat de silo's in een uur kunnen worden opgebouwd en gezien hun geringe hoogte in eenzelfde tijd kunnen worden afgebroken, dat wat de visuele hinder betreft, het oprichten van een woning op dezelfde plaats voor meer hinder zou zorgen dan de thans vergunde silo's;

Overwegende dat de tweede verwerende partij aanvoert dat zij niet ernstig kan invoeren dat de opbouw van twee silo's op 4 m van de perceelsgrens haar visuele hinder zal bezorgen nu zij thans reeds uitkijkt op een blinde muur van de werkplaats-bakkerij waarvan de bloemsilo's een accessorium vormen, dat ook de verkeershinder en geluidshinder buiten elke proportie worden gesteld nu het niet gaat om een industriële bakkerij maar om een brood- en banketbakkerij, dat in zoverre er sprake is van hinder, deze niet gaat verschillen van deze afkomstig van de huidige activiteiten van de bakkerij;

Overwegende dat de tussenkomende partij de ernst van de aangevoerde nadelen betwist; dat zij betoogt dat, samenvattend, inzake geluid, de motoren binnen staan, inzake stof het een gesloten circuit is, inzake transport en verkeer er minder zal worden geleverd dan nu het geval is, inzake licht en zicht de

silo's lager zijn dan de werkplaats waar ze naast staan; dat ze voorts onder verwijzing naar de voorschriften van het burgerlijk wetboek stelt dat, indien ze zich beroept op haar recht tot afsluiting van haar erf, een afsluiting op wettelijke hoogte zou inhouden dat verzoeker de silo's niet meer zou zien, dat zij ook een groenscherm zou kunnen plaatsen waarop verzoeker de silo's niet meer zou zien; dat ze tot slot betoogt dat verzoeker duidelijk "pour les besoins de la cause" een aantal argumenten heeft "gezocht", dat er geen enkele "urgentie" is in de mate dat de afwezigheid van een beschikking een schade zou veroorzaken die door een latere beslissing niet of moeilijk zou kunnen hersteld worden;

Overwegende dat uit de goedgekeurde plannen blijkt dat de vergunning tot voorwerp heeft het oprichten naast elkaar van twee betonnen bloemsilo's met een diameter van elk 2,20 m en een hoogte van 4,47 m; dat voorts uit het goedgekeurde inplantingsplan kan worden afgeleid dat deze op een sokkel worden ingeplant achter een bestaand bouwwerk op - geschat - ongeveer 5,3m van de perceelsgrens, zijnde de met verzoeker gemene perceelsgrens; dat de kritiek van de eerste verwerende partij dat verzoekers woning en de vergunde silo's niet in dezelfde straat liggen, te dezen niet ter zake is wat de beoordeling van deze voorwaarde betreft; dat verder uit de overgelegde foto's blijkt dat verzoeker uitkijkt op de vergunde silo's; dat gelet op de aard, de omvang en de bestemming van de vergunde constructie, verzoeker voldoende aannemelijk maakt dat tengevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het dagdagelijks rechtstreeks moeten uitkijken op beide silo's een ernstig nadeel is; dat bovendien in de vergunning geen maatregelen worden genomen om de hinder te beperken; dat het daarbij niet nodig is om punt per punt de diverse aangevoerde aspecten van het aangevoerde nadeel te onderzoeken; dat daargelaten de vraag of dit nadeel geen grief van stedenbouwkundige aard is, het volstaat dat dit nadeel rechtstreeks volgt uit de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning, hetgeen het geval is; dat de omstandigheid dat de tussenkomende partij het perceel met toepassing van de bepalingen uit het burgerlijk wetboek zou kunnen afsluiten te dezen niet relevant is aangezien dit geen voorwaarde van de vergunning is en niet blijkt dat dit recht uitgeoefend wordt en het aangevoerde nadeel wegneemt; dat hetzelfde geldt wat de plaatsing van een groenscherm betreft; dat ook de omstandigheid dat de afstand tussen de woning van verzoeker en de litigieuze silo's meer bedraagt dan die welke in verschillende woonzones geldt, niet relevant is, vermits de afstand tussen twee woningen of een afsluiting niet kan en mag vergeleken worden met het uitzicht op twee betonnen silo's van elk 4,47 m; dat om dezelfde redenen het feit dat de afworp van schaduw valt binnen die van de bestaande en hogere werkplaats evenmin ter

zake doet, alsook de omstandigheid dat verzoeker thans reeds uitkijkt op de blinde muur van de werkplaats-bakkerij op 7,90 m van de perceelsgrens; dat ook de omstandigheid dat de vergunning voor een woning meer visuele hinder zou berokkenen, evenmin relevant is, aangezien dit te dezen niet het voorwerp van de vergunning uitmaakt; dat zelfs indien de niet op enige grond gesteunde bewering wordt aangenomen dat de vergunde silo's op korte tijd kunnen worden afgebroken, dit niet belet dat het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand voor een particulier - die immers niet beschikt over de in de artikelen 149 en 151 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening bedoelde herstellvordering - moeilijk te verkrijgen is, te meer dat er in hoofde van de overheid geen rechtsplicht bestaat tot ambtshalve uitvoering van een op grond van een herstellvordering bekomen rechterlijke uitspraak indien de veroordeelde verzuimt die vrijwillig uit te voeren; dat derhalve de uiteenzetting van verzoeker voldoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de verwezenlijking en de bestemming van de vergunde constructie onmiddellijk naast zijn woning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten van de Raad van State;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen;

Overwegende dat de tussenkomende partij vraagt om over te gaan tot een belangenafweging omdat zij zowel praktisch als financieel een zwaar nadeel ondervindt zolang de silo's er niet zijn en het "overduidelijk (is) dat de nadelen van de tussenkomende partij bij het toekennen van de eis tot stopzetting der werken exponentieel groter zijn dan de nadelen voor verzoeker indien deze vordering niet zou worden toegekend";

Overwegende dat niet valt in te zien waarom de belangen van de vergunninghouder kennelijk zoveel zwaarder zouden wegen dan de belangen die de verzoeker wil vrijwaren, temeer dat het te dezen om twee particuliere belangen gaat en uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoeker een ernstig middel aanvoert en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat op het verzoek tot belangenafweging niet wordt ingegaan,

B E S L U I T :

Artikel 1

Het verzoek tot tussenkomst van Ivan FRANCOIS in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 3 juni 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere waarbij aan Ivan FRANCOIS de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van twee bloemsilo's op een perceel gelegen te Mere (Erpe-Mere), Nijverheidsstraat 4, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 0233E, 0233F.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig februari 2004, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.